

NOVINY

KULTURNÍHO SPOLKU KOZOJEDY A OBCE KOZOJEDY

ČÍSLO 4 - 2016 1. ŘÍJEN 2016

Setkání rodáků obcí Kozojedy, Borek, Břízsko, Lednice a Robčice

Kozojedy 17. září 2016

V sobotu 17. září proběhlo opět po deseti letech setkání rodáků a přátel obcí Kozojed, Lednice, Břízsko, Borku a Robčic. S přípravou této akce se začalo již koncem loňského roku, a to nahrubo sestaveným programem akce, zamluvením některých produkcí, prvotní poptávkou reklamních předmětů a hlavně přípravou a sháněním podkladů pro zaslání pozvánek rodákům.

V sobotu již od 7 hodin byl na celodenní službu nastoupen celý pořadatelský tým včetně pěti děvčat - pomocnic na roznášku občerstvení po sále. Další pomocná ruka byla u prezentace hostů. Také v kuchyni pohostinství bylo od rána rušno lidmi připravenými k perné celodenní práci.

V 8 hodin se již začali zapisovat první hosté a sál se začal pozvolna zaplňovat. Při zahájení bylo přítomno již téměř 200 lidí.

Program zahájil přivítáním přítomných pan starosta Josef Lomička. Představil

zastupitelstvo obce a zaměstnance úřadu a novou paní ředitelku Základní a mateřské školy v Kozojedech. Pohovořil o nové brožurě s názvem „Kozojedy v letech 1848 – 1990“, sepsanou a darovanou obcí historikem doktorem Bohdanem Zilynským, kterému předal slovo. Tento první blok doplnila skupina historického tance Arvena.

Ani nevlídné počasí a silný déšť neodradil rodáky, aby se autobusem svezli a podívali se do přidružených obcí a také do základní školy, jejíž 70. výročí od založení si v letošním roce připomínáme. Po návratu se začal podávat v místním pohostinství oběd - horký hovězí vývar s nudlemi a výborná svíčková z divočiny.

Od 15 hodin začalo plánované vystoupení Václava Žákovce a Anny Volínové, které se setkala s velkým zájmem přítomných.

Odpolední blok byl zahájen v 17 hodin besedou s představiteli obce a hlavně spolků. Na úvod zatroubili na lesní rohy sourozenci Kučerovi pod vedením pana Václava Trocha. Poté se slova ujal předseda mysliveckého spolku pan Václav Prusík, za včelařský spolek pohovořil pan RNDr. Václav Švamberk, za kulturní spolek jeho předseda Bartoloměj Štěřba.

Následovalo vystoupení pana Jiřího Jáchy za TJ Sokol, za nedávno obnovy spolek rybářů promluvil pan Vladimír Hykyš a jako poslední pohovořil Zdeněk Beran ml. o SDH Kozojedy. Na úplný závěr požádal pan starosta o několik informací

o Zemědělské společnosti a.s. ředitele Ing. Jaroslava Fencla.

Po večeri, která se podávala opět ve výčepu pohostinství, následoval další prostor pro popovídání si nejen se svými spoluobčany, ale i s rodáky, kteří se po letech přijeli do obce podívat. Večer k poslechu i tanci zahrála kapela Diamant.

Po celý den měli všichni návštěvníci tohoto setkání možnost nahlédnout do vystavených kronik obce i spolků, prohlédnout si vystavené fotografie TJ Sokol a rybářského spolku a shlédnout videoprezentaci SDH Kozojedy.

Jsmo rádi, že se setkání zúčastnilo téměř 270 lidí. Svědčí to o zájmu nejen místních občanů, ale hlavně rodáků, kteří se rádi vracejí do míst svého dětství a mládí.

oú

Více fotografií najdete na www.kozojedy.eu

LÉTO V ROBČICÍCH

Stejně jako v loňském roce, tak i letos, jsme se snažili v Hospůdce u Horů zorganizovat několik akcí, které by zpříjemnily krásné letní večery občanům Robčic i okolních vesnic.

Pro milovníky cestování si pan Michal Rajzl připravil besedu o jeho výpravách vozidlem Škoda 1203 po blízkých i vzdálených zemích. Beseda se uskutečnila začátkem června. Zajímavé vyprávění bylo doprovázeno promítáním fotografií z těchto cest.

Již téměř tradiční „Pouťová zábava“ se uskutečnila 16. 7. 2016. K tanci i poslechu zahrála kapela Pavel Paur – Compeny. O výborné pouťové koláčky se postaralo několik místních hospodyňek, v udrné voněly klobásky, přálo i počasí.

Další akcí byl „Pohodový letní večer“, který se uskutečnil 23. 7. 2016. Tato akce nezůstala nic dlužna svému názvu. Pohodovou náladu k nám přivezla oblíbená moravská kapela Country band z Kyjova. Při jejím vystoupení se bavilo téměř osmdesát návštěvníků. Naše velké poděkování patří zejména Lence Kůřilové za skvělý zpěv i vstřícnost.

V letošním létě probíhá v naší obci rekonstrukce zvonice, kterou provádí pan

Beran z Kozojed. Při této příležitosti byl v Hospůdce u Horů vystaven i sejmutý zvon. Pro oživení historie naší obce se konalo 5. 8. 2016 „Čtení o robčické zvonici a jejím zvonu“. Bohatá historie robčické zvonice, doložená výtahy z kronik i dobovými fotografiemi, všechny občany velmi zaujala.

Na začátku září se již tradičně koná v Robčicích „Loučení s létem“. V letošním roce nás při této akci doprovodil klasik západočeské hudební scény Karel Kopejtko se svojí kapelou Experiment. Tančilo se, zpívalo, vychutnávaly se dobroty z udrny. Tato akce byla opravdu důstojným zakončením krásného léta 2016.

Závěrem bychom chtěli poděkovat Vám všem, kteří naši snahu o rozvoj kulturního i společenského života v tak malé obci jako jsou Robčice podporujete a naše akce navštěvujete. Již nyní se připravujeme na léto 2017.

Ještě před tím si Vás ale dovoluujeme pozvat na tradiční „Rozsvícení vánočního stromku na točně“, které se uskuteční první adventní sobotu 26. 11 2016 od 17 hodin. Podávat se bude vánoční svařák, první vánoční cukroví a zpívat se budou koledy. Všichni jste vítáni.

Romana Vlková

Další reedice z díla prof. Václava Hory

V kozojedských novinách č. 3 z r. 2011 bylo referováno o reedici rozsáhlého díla profesora Václava Hory. Po pěti letech mohu připojit překvapující zprávu o dalším podobném vydavatelském počínu. S letošním vrocením byly publikovány reprinty dvou spisů V. Hory, které vyšly na přelomu dvacátých a třicátých let 20. století. Jedná se o knihy „Soustava exekučního práva“ a „Soudní řízení nesporné“, které byly zpřístupněny v tomtéž nakladatelství Wolters Kluwer, a to znovu v edici Klasická právníká díla. Jako editor je uveden Ondřej Horák a svazek má znovu úctyhodný rozsah – tentokrát přes 500 stran.

Toto vydání Horových prací doprovázené fotoportrétem autora už neopakuje životopis tohoto kozojedského rodáka. Místo něj jsou připojeny v úvodu poznámky k jeho dílu od profesorky Aleny Winterové. Ta zde mj. konstatuje: „Je toho hodně, čím nás Václav Hora ještě dnes ve svých dílech oslovuje“ a v souvislosti s vývojem právní vědy a kultury o Horově díle říká: „Například poskytuje podklad k úvahám zda, na co a v jaké šíři z minulosti navazovat“. Současná česká právnicka proto označuje reedici za nezpochybnitelný přínos pro českou právní kulturu a oceňuje také autorův jasný a srozumitelný jazyk.

O vydání této knihy se zasloužili tři dědicové profesora Václava Hory, mezi nimi paní Ludmila Vojtová z Řevnic. Tato profesorka vnučka bydlí se svým manželem ve vile, kterou prof. Hora na sklonku života obýval. Zachovala zde řadu památek na jeho život i dobu a udržuje také příznivý vztah ke Kozojedům. Manželé Vojtovi se také zúčastnili nedávného sjezdu kozojedských rodáků a přátel obce.

(boz)

Školní družina

Školní družinu v Kozojedech navštěvují žáci 1. - 5. třídy ZŠ. Letos je přihlášeno 30 dětí, které docházejí pravidelně a 13 dětí, které navštěvují ŠD jen některé dny v týdnu. Družina využívá prostory v přízemí 1. stupně ZŠ.

Děti zde mají hernu, místnost určenou k pracovním, výtvarným a literárním aktivitám a knihovnu, ve které si mohou číst i půjčovat zdarma knihy domů. ŠD není pokračováním školního vyučování, ale nabízí dětem další možnosti smysluplného využití volného času dětí. Snahou vychovatelky je získat zájem dětí a zapojit je do různých zájmových činností.

Žáci zde mají možnost kromě společných aktivit řízených vychovatelkou využít volný čas ke hrám dle svého výběru. V družině jsou dětem k dispozici společenské hry i stavebnice. Děti mohou trávit odpoledne svůj volný čas též činnostmi v různých kroužcích. ŠD pracuje podle ŠVP, jehož plnění je však značně ztíženo odchody dětí

na různé zájmové aktivity - což je obecně problém všech školních družin.

Velké poděkování patří OÚ Kozojedy za nově postavené prolézačky na dětském hřišti pod bytovkami, které budou sloužit nejen dětem mateřské a základní školy, ale kdykoliv i všem ostatním.

Za 30 let mého působení ve školní družině jsme s dětmi jezdili na různé taneční semináře po celé republice, zúčastňovali se veřejných vystoupení v obci i mimo ni. Fota

z veškerých akcí jsou dokumentována od r. 1986 ve třech kronikách, které jsou k dispozici ve školní družině. Další informace o současné činnosti školní družiny je možné nalézt na webových stránkách školy.

Mou snahou vždy bylo a je, aby se dětem v družině líbilo a aby si uchovaly spolu se mnou hezké vzpomínky na společně strávené chvíle.

Věra Kovářová, vychovatelka ŠD

Tento školní rok jsme přivítali do první třídy 13 nových žáků. Není pro ně lehké zvykat si na nové povinnosti. Někteří dojíždějí z okolních vesnic a zvládají to sami autobusem. Zvykají si na přesuny do školní jídelny a do družiny. V jídelně si sami na podnose odnášejí jídlo ke stolu. Odpadá odpolední spánek, na který byly děti zvyklé v MŠ.

Abychom jim pobyt ve škole zpříjemnili, plánujeme plavecký kurz v ZŠ Kaznějov v rozsahu 20 hodin, děti čeká divadelní představení v Kulturním domě v Kozojedech, plánujeme návštěvu dětského divadla Alfa v Plzni. Po vyučování si mohou vybrat z těchto nabízených zájmových kroužků: výtvarného, přírodovědného, recitačního, vyšívání a zumbly. Pod hlavičkou TJ Sokol probíhá kroužek fotbalu a florbalu.

Těch změn je pro dítě v tomto období opravdu hodně. Není to jen učení a domácí úkoly, ale je potřeba velká dávka samostatnosti a zralosti, schopnost přijmout nová pravidla. Věřím, že ve spolupráci s rodiči, bude vše zdárně probíhat a děti se budou ve škole cítit dobře.

Mgr. Hana Oliveriusová, třídní učitelka

Jak si žijí naši prvňáčci?

Nedělní rozjímání

Krásný srpnový den roku 2016. Teploměr pomalu, ale jistě šplhá ke 30 °C a jasná obloha slibuje pěkné nedělní odpoledne. Vzpomněl jsem si na svá školní léta. To se ještě v sobotu pracovalo a v neděli jsme často chodili s rodiči, ale i s prarodiči do přírody na procházku.

Hned za plotem naší zahrady tekla potok, který sváděl vodu z části Doupovských vrchů do řeky Ohře. Za potokem se táhly lány obilí. Nad obilím v rozpáleném a tetelícím se vzduchu poletovali motýli, honili a překřikovali se rozpustilí vrabci. Nad brambořišti přeletovala hejna koroptvíček, v mezích se prohánělo množství divokých králíků a z obilného lánu se ozýval typický hlas křepelky – „pět peněz, pět peněz, pět peněz“.

Vysoko v povětří prozpěvovali svoji melodii skřiváci. Poštolky čas od času přerušily svůj třepotavý let a střemhlav zaútočily na nějakého toho hlodavce.

Už dlouho jsem nebyl na takové procházce, a tak jsme spolu s novou, mladou družkou – fenkou drsnostého jezevčíka – vyrazili. Hned za vesnicí jsme odbočili na polní cestu, která nás měla dovést k cíli naší vycházky a tím byl mnohými pověstmi

opředený „Dáblův kámen“.

Po levé straně cesty, která už ovšem nebyla vůbec písčitá, se táhlo kukuřičné pole. Asi po 100 m se začala zvedat bariéra kukuřičných stvolů také po pravé straně cesty, jejíž výška byla umocněna asi metr vysokou mezí. Kdysi klasická polní písčitá cesta se pojednou proměnila v koryta plná obřích valounů, které zde zbyly z dob, kdy zde ještě bylo mělké moře.

Vymlela je v cestě voda valící se z kukuřičných lánů při nedávné prudké bouři. Z vysokého kukuřičného porostu, který se kolem této kdysi nádherné, romantické cesty tyčí do dvou až tří metrové výšky nejméně 2 km, na nás dýchl chlad, úzkost a nejistota. Motýli, vrabci ani poštolky nás nedoprovázeli. Křepelky v takovémto prostředí z pochopitelných důvodů žít také nemohou.

I když jsem myslivec a vím, že je to zcela nemožné, začal jsem se obávat, že na nás z některé strany tohoto kukuřičného lesa vyrazí rudí divočáků. V tomto roce však v kukuřici už nejsou ani divoká prasata.

Napadlo mě, co by tomu asi řekl pan Josef Fousek ve svých pravidelných pořadech sobotního vysílání Plzeňského

rozhlasu. „Jsem už moc starý, zemědělství nerozumím a asi to tak musí být.“ Z plánované vycházky na „Dáblův kámen“ pochopitelně sešlo. Vrátil jsem se do Plzně rozladěn, s utkvělou myšlenkou kam až jsme to naše prastaré, životadárné řemeslo dovedli. Kde jsou ta stáda ovcí a koz, kachny, slepice, králíci a husy, která za našich mladých let byla u každé chalupy. Kde jsou vlaštovky, jiříčky, rehkové, rorýsové a další opeřenci, kteří byli nedílnou součástí každého stavení. Kam zmizeli a co teď dělají ti staří, moudří a rozšafní sedláci?

A hlavou mi stále vrtá – musí to tak opravdu být?
Václav Troch

Rozloučení dětí s prázdninami

To byl hlavní cíl programu mysliveckého odpoledne v sobotu 20. srpna pro děti z Kozojed a přidružených obcí. Asi pro tři stovky účastníků této akce, pro děti, rodiče, ale i prarodiče připravili členové Mysliveckého spolku ve spolupráci s obecním úřadem a místním Sokolem odpoledne plné poučení, zábavy, soutěží, dobré hudby, ale také dobrého jídla.

Děti si v průběhu odpoledne mohly ověřit nejen své teoretické znalosti přírody a myslivosti, ale v několika aktivitách soutěžního charakteru prokázat své schopnosti a dovednosti ve střelbě ze vzduchovky, v hodů míčkem na cíl, ale také ve zcela nové disciplíně, kterou byla střelba z praku. Na každém stanovišti čekala na všechny účastníky soutěží sladká odměna.

Myslivecké odpoledne krátce po 14. hodině zahájilo myslivecké mládí – „Trubači z Kozojed“ – sourozenci Adélka, František a Josef Kučerovi z Bučku. Myslivecká hudba

v jejich podání pak v průběhu odpoledne zazněla ještě několikrát.

Velice zajímavou ukázkou výcviku dravců předvedli manželé Sagačovi z Kozlan. Jejich opeření svěřenci – poštolka, sova pálená a káně Herrisova dokonce létali a nechali se krmit svými majiteli, ale i přihlížejícími dětmi. Od pana Sagače jsme se dozvěděli, že káně Herrisova pochází z jihoamerického kontinentu a že jako jediný z dravců loví ve spolupracujících skupinách.

Tradičně členové MS předvedli ukázky výcviku a poslušnosti svých čtyřnohých

loveckých pomocníků. Postupně předváděli plnění disciplin, potřebných k úspěšnému složení zkoušek z lovecké upotřebitelnosti. Návštěvníci tak mohli vidět „vlečku“, kterou perfektně a s obrovským elánem vypracovala mladičká fenka německého křepeláka CIRA z Křivoklátských bučin Marka Peterky. Velice rozvážně a s jistotou vypracoval dosled poraněné zvěře po zabarvené stopě alpský brakýř jezevčíkovitý, CIR z Dalešických lesů se svým vůdcem Pavlem Štolem. Ukázkou slídění a přinášení dohledané zvěře perfektně zvládl anglický špringšpaněl Gaston z Větrné paseky, jehož majitelem je Václav Folk.

Po celou dobu těchto ukázek dokázala v klidu a bez hnutí vše pozorovat fenka slovenského kopova Anny z Hostein, odložená svým vůdcem Petrem Pánkem uprostřed fotbalového hřiště. Potlesk všech přítomných si za svůj výkon zasloužili jak psi, tak jejich vůdci.

Velký potlesk sklidil také pan Michal Bledý z Lužné u Rakovníka, který předvedl ukázky vábení zvěře.

Zcela novou, pro děti velice zajímavou a lákavou soutěží byla střelba z praku. Z počínání dětí bylo na první pohled zřejmé, že střelba z praku nepatří mezi jejich oblíbenou činnost. Naprostá většina dětí držela prak v rukách poprvé v životě. Střelbu z praku si vyzkoušeli a na své mládí zavzpomínali i dospělí účastníci. Nejzkušenějším se nakonec ukázal myslivec z nedalekých Kozlan pan Miloslav Správka. Mezi soutěžícími bylo i několik žen. Zejména paní Správková svým

výkonem předčila i mužské účastníky soutěže

Největší zájem však byl stejně jako v minulých letech o střelbu ze vzduchovky na Rumcajsově střelnici.

Vzhledem k teplému počasí bylo pro děti velice přitažlivé a nanejvýš zábavné dovádění v asi 60 cm vysoké vrstvě pěny, kterou pro ně nastříkali členové hasičského sboru ze Zvíkovce.

Nesmím zapomenout ani na gastronomickou složku tohoto odpoledne. Členové mysliveckého spolku a jejich manželky připravili pro návštěvníky vynikající řízečky z divočáka, velice chutné zvěřinové klobásy a tradiční zvěřinový guláš od Václava Slámy. Zvláštní poděkování patří několika členům spolku, kteří od rána až do soumraku připravovali vynikající pochoutku – „čuríka na rožni“. Všem, kdo měli možnost některou z lahůdek okusit, velice chutnalo.

Klidnou a pohodovou atmosféru sobotního odpoledne doplnila a umocnila výborná muzika a dobře sestavený repertoár písní v podání dua Horizont, ve složení Jaromír Barbořák a Valentina Janečková.

Velké poděkování výboru Mysliveckého spolku patří všem organizátorům podílejícím se na přípravě a průběhu této velice zdařilé akce i těm, kteří přišli posedět a pobavit se se sousedy, potěšit se z radosti a úspěchů svých dětí či vnoučat, kteří přišli strávit společně s ostatními občany příjemně a pohodově sobotní odpoledne.

S mysliveckým pozdravem „Lesu a lovu zdar“

Václav Troch
místopředseda MS

Memoriál Václava Šmause v Lednici

Ač náročná letní sezóna 2015 vysála z organizátorů akcí v Lednici značnou dávku energie, na soutěž v kosení trávy došlo i letos. Odměnou byl nečekaný mediální ohlas, a to zejména díky reportáži, která běžela i v televizi.

Akce byla pojata jako vzpomínka na Václava Šmause, který nás nečekaně opustil, ale předtím se do poslední chvíle zapojoval plnými silami do společenského života v Lednici.

Kvůli snazšímu zajištění veškeré logistiky doznal celý den oproti předchozím letům několika změn. Odpadly dlouhé přípravy spojené s instalací stanů, přepravou stolů a mnoha dalšími činnostmi náročnými na časové možnosti

organizátorů a celá akce se vrátila k méně okázalým kořenům. Co se nezměnilo, byly přísné nároky na soutěžní úbor účastníků soutěže.

Role rozhodčího se ujal vítěz předchozího ročníku - Bohumil Vaněk. Zvláštní pozornost si zasloužil systém výpočtu pořadí, který se stal ukázkou, jak to dopadne, když dají hlavy dohromady česká inženýrka a francouzský inženýr. Ti zpracovali vzoreček nápadně připomínající rébusy z přijímacích zkoušek na fakulty aplikovaných věd, ve kterém našla uplatnění i Gaussova křivka. Pravděpodobnost, že se bude muset řešit dělba bodů a pořadí, tím byla téměř na 100 % vyloučena. Jenže v Lednici je možné úplně všechno, a tak veškeré teorie nositelů Nobelových cen za matematiku padly, když došlo na dělené třetí místo. A jak to všechno dopadlo?

1. Václav Pícl
2. Pavel Štol
3. Zdeněk Pícl, Miroslav Krofta

Jak už bylo zmíněno, soutěž se odehrávala pod bedlivým dohledem kamery televizní stanice ZAK, která pak povedenou reportáží i s rozhovory s účastníky odvysílala. Ukázalo se, že jsme vesnicí introvertů, protože do řečnění před kamerou se nikomu příliš nechťelo.

Celé odpoledne probíhaly také různé soutěže pro děti. Večerní program, který se vrátil k prostorám před klubovnou, letos neobstarala zaběhlá pozvaná kapela, ale místní seskupení skládající se z akordeonisty, kytaristy a hráče na valchu. Zatímco jiné kapely (a ani tato se tomu nijak nebrání) jsou primárně určeny k poslechu a k tanci, tato slouží zejména k hromadnému zpěvu, který se také celou návsi rozléhal.

Z reakcí přítomných se zdálo, že návrat ke kořenům a komornější pojetí denního i večerního programu celé akci sluší. **Tomáš Pícl**

Pochod kozojedským okolím

V sobotu 24. září 2016 se sešlo u Kulturního domu v Kozojedech 49 dospělých a 21 dětí na druhém ročníku turistického pochodu KOZOJEDSKÝM OKOLÍM. Sraz byl mezi 9 a 10 hodinou a pan výčepník Mára Peterka otevřel na chvíli hospodu, aby se turisté mohli občerstvit před namáhavým, osm kilometrů dlouhým pochodem.

Trasa vedla kolem rybníků v Jílových, dále po Kočinské cestě k Čertovo hrázi. Zde byl první kontrolní bod. Každý účastník

musel najít v bedýnce kamínek se svým startovním číslem, který si ponechal pro kontrolu v cíli. Cestou si mohl přečíst pověst o původu onoho obrovského kamene, jak to bylo doopravdy, a zajímavosti o přírodě a ekologii.

Od Čertovo hráze se pokračovalo do Lednice. Lednická putyka byla druhý kontrolní bod. Zde každý účastník obdržel zdarma nápoj, buřta nebo klobásu, a dostal razítko pro kontrolu v cíli. Bylo nádherné počasí, tak se v Lednici většina turistů zdržela poměrně dlouho. Museli dojít do cíle do 14 hodin, proto jen s velkou nevolí opouštěli lednickou oázu.

Na konci trasy dostal každý pochoduující po předložení kontrolních artefaktů pamětní list, medaili, propisku, lízátko, bonbónky a pohlednici Kozojed. Dárky věnoval obecní úřad. Do cíle nedorazilo 7 účastníků: pro nízký věk zůstali tři na druhém kontrolním stanovišti a ceny jim byly předány dodatečně.

Další kvůli nedostatku času nestihl na konečné metě zabrzdit a telefonicky se omluvil. Po posledních třech jsme vyhlásili

jako kobereček. Pěkně vypadá i místní dětské hřiště s mnoha herními prvky.

Velké poděkování patří panu Václavu Píclovi, který svou všestrannou šikovností a zednickým uměním postupně pracuje na úpravách veřejných prostranství a na obecních kanalizacích, v současné době hlavně na kanalizaci před Jakešovými, Kroftovými a pod Vaňkovými.

Obec Kozojedy úprava kanalizace v Lednici za těch sedm let už také stála přes 300 tisíc korun. Již zmíněné fotbalové hřiště je také nápad V. Pícla, a hlavně zde sám pracuje a zdarma. Pan Pícl také opravil místní kapličku, téměř zcela sám opravil dvě třetiny budovy na návsi v Lednici.

Je zde hotová klubovna pro lednické hasiče s kuchyňkou a samostatným sociálním zařízením, dále společenská místnost, kuchyňka a WC pro veřejnost. Tato část budovy je kompletně zateplená, jsou vyměněná okna, jsou nově udělané rozvody vody a odpady, nová elektroinstalace, všude je nová dlažba a obklady. Obec Kozojedy

pátrání. V 15:20 nám bylo sděleno, že již byli viděni v autě směřujícím od cíle k domovu, takže ani oni se neztratili.

Pokud budou číst tento článek, ať si vyzvednou v kozojedské hospodě pamětní listy. Ostatní dárečky se rozdaly a snědly. Fenka Conie, zaběhnutá cestou, dorazila před restauraci a byla v pořádku vrácena majiteli.

Pochod kozojedským okolím se vydařil díky počasí, rodině pana Vaňka z Lednice, která neváhala a den před pochodem dopravila v nedostupném terénu k Čertovo hrázi techniku, kterou vysekala cestičku ve dvoumetrových kopřivách, vyrobila lávku pro suchý přechod Kralovického potoka, označila cestu do Lednice a v sobotu statečně čelila s panem Kroftou horďe žíznivých a hladových poutníků.

Také bez pracovnice obecního úřadu by se výlet nekonal, neboť vytiskla všechny důležité dokumenty, v mezičase obstarala chybějící medaile, vypisovala jména do pamětních listů a poctivě předávala veškeré informace na startu a dárečky v cíli. Poděkování patří i obsluze hospody v Kozojedech, která ještě dlouho po skončení pochodu občerstvovala znavené poutníky. Za rok, na třetím ročníku, se těšíme na ještě větší účast.

Petra Ouhrabková

JAK JE U NÁS

Obec Lednice patří sice mezi obce malé, ale o to větší zde mají místní občané plány, co by se dalo ještě vylepšit. Za posledních sedm let tady bylo na veřejných prostranstvích, budovách obce a kanalizaci uděláno mnoho práce.

Obec Kozojedy se snaží ze svého rozpočtu uvolňovat finanční prostředky, pokud možno pro všechny obce, ale nejvíce je každoročně zapotřebí financí pro školu, kde jen na běžný provoz dva miliony nestačí a pokud bychom počítali opravy a rekonstrukce, další 2 - 3 miliony ročně musíme připočítat.

Veřejná prostranství v Lednici jsou už tak velká a stále přibývají. S jejich údržbou pomáhá mnoho občanů i celé rodiny, mnozí bez nároku na odměnu. Používají své motorové pily, sekačky, křovinořezy a traktúrky. Sami můžete posoudit, že třeba lednické fotbalové hřiště má trávníček

za materiál a práce na budově zaplatila asi 500 tisíc korun.

Pochválit je třeba i členy SDH v Lednici, kteří vybavili kuchyňku nábytkem, jehož výrobu i zaplatili a zakoupili i další věci, které byly ještě zapotřebí.

Každoročně pořádané akce jako jsou „Lednická pout“ a „Lednice fest“ mají výbornou organizaci a hlavně je důležité, že mladí se i v tak malé obci umějí dát dohromady a zajistit celodenní program a vydatné pohoštění pro několik stovek lidí.

Kdyby nebylo občasných bleskových povodní, které nás v posledních letech stále více trápí, neboť postihnou obec nečekaně a ničí obecní i soukromý majetek obyvatel, neměla by obec větších problémů. Myslíme si, že v obci Lednice žijí nekonfliktní a prima lidé, kteří mají svou obec rádi a chtějí ji svými dobrými nápady a obětavou prací, za kterou všem velice děkujeme, i do budoucna zvelebovat.

OU

ENDURO LIBLÍN

Ve dnech 13. a 14. srpna 2016 se v okolí Kozojed uskutečnil motocyklový závod v enduro soutěži, který uspořádal místní KP ENDURO KLUB ve složení Míla Konopásek a Martin Prusík (podle toho je odvozen název klubu). Tento klub jsme založili před dvěma roky z důvodu pořádání právě enduro závodů.

Enduro byl dříve jeden z našich národních sportů, ve kterém jsme byli dlouhou dobu na světové špičce jak v jednotlivcích, tak v týmových soutěžích, jako je mezinárodní šestidenní enduro, tzv. motocyklová olympiáda. Na tento závod se letos chystá i náš klub a to ve složení Prusík, Konopásek, Friedrich (junior české reprezentace). Šestidenní se letos koná ve Španělsku v oblasti Navarra od 11. 10. do 16. 10. 2016

Ondřej Helmich

Co je vlastně enduro soutěž.

Někteří možná neznají pravidla endura, tak vám je zhruba představím. Klasické enduro je dvoudenní závod. Do každého dne si jezdec pár minut před startem vyzvedne svůj motocykl z uzavřeného parkoviště - to je hlídáný prostor, do kterého motocykl předá den před závodem na technické přejímce. Každý jezdec dostane svůj startovní čas podle pořadí v celém šampionátu a jde se na start.

Na hlavním startu do závodu vyráží tři závodníci v jedné minutě. Když budu mluvit o našem závodě, tak na jezdce čeká trať o třech kolech, z nichž jedno měří 70 kilometrů a každé obsahuje tři rychlostní zkoušky (RZ). Tyto RZ se nacházely mezi Liblínem a Kozojedy u Rybova mlýna, druhá u Brodeslav a třetí byla u Dolního Hradiště. Na těchto RZ se jezdci měří čas pomocí fotobuněk a zde se většinou

rozhoduje závod. Na jezdce ale čekají také dvě časové kontroly, ve kterých musí závodník dodržovat jízdní časy stanovené pořadatelem. Pokud jezdec tyto časy nestíhá, je penalizován trestnými minutami, a to jednou trestnou za každou minutu opožděného příjezdu. Tento čas by se na konci dne připočítal k měřeným časům z RZ.

V časových kontrolách může jezdec nantankovat benzín, opravit motocykl a lehce se občerstvit. Závod totiž trvá sedm hodin. Proto je také enduro zařazeno mezi pět nejnáročnějších sportů na světě.

Závod je rozdělen do několika kategorií. Mezinárodní mistrovství ČR se dělí podle kubatury motocyklů na E1, E2, E3, z nichž E1 jsou nejslabší motorky. Dále startuje PŘEBOR ČR, který je rozdělen také podle obsahu motocyklů na E1, E2, E3, VETERÁN 1- to jsou jezdci ve věku 40 až 50 let, VETERÁN 2 - jezdci 50 a víceletí, motocykly o obsahu 80 ccm a ŽENY. Samostatnou kategorií je třída PŘEBOR C nebo také HOBBY, která se jede bez rozdílu obsahu motocyklů.

Tuto kategorii jel při našem závodě i domácí jezdec Vašek Němec, který, hnán svým fanklubem a místními diváky, první den zvítězil, ale druhý den nedojel kvůli závadě na motorce.

Proč enduro na Liblíně

Pro závod na úrovni Mezinárodního mistrovství ČR je potřeba mít velký, dobře dostupný prostor pro depo závodníků, prostory pro formální pracoviště závodu, místo pro stravování, dostatečný počet sprch a sociálních zařízení, a to vše na jednom místě. My jsme tohle místo našli ve sportovním areálu Berounka na Liblíně. Stejně jako při výběru zázemí závodu musíme znát místa, lidi a místní poměry při výběru celé trati.

Zde můžeme narazit na pár jedinců, kterým motorky vadí, anebo si myslí, že je enduro zločin. Enduro není zločin, pokud jde o organizovaný a řízený závod a ne o nájezdy motorkářů načerno bez povolení do míst, kde je to zakázané a kam se závod nikdy nedostane kvůli ochraně životního prostředí.

Tito lidé si neuvědomují, že je závod povolen od všech možných institucí a majitelů. Takoví lidé se snaží např. ničít označení na trati, nastražují všelijaké pastě, někdy i nebezpečné, a nebo posílají anonymní udání proti závodům a jen tím otravují příslušné orgány.

Takových jedinců je ale jen hrstka a ve srovnání s množstvím lidí, které potkáváme buď už při přípravě trati, nebo při úklidu po závodě.

Příprava závodu

Pokud je závod plánovaný na srpen, začínáme s přípravou trati již v zimě kolem Vánoc. Ano, tři čtvrtě roku dopředu se začne nahrubo připravovat celá trať a RZ, prořezávají se různé zaniklé cesty, rokle a meze. Také na několika místech čistíme jámy v lesích od odpadu, kde dříve byla skládka, jako je tomu např. pod kozojedským hřbitovem nebo rokle pod silnicí z Kozojed na Liblín.

Tohle trvá cca do jara a pak nastává období formalit, kdy řešíme se všemi závody dotčenými obcemi, městy a se všemi soukromými vlastníky pozemků smlouvy o povolení závodu.

Následují úřady, jako životní prostředí, povodí a správa toků, Lesy ČR a policie. Zajistí se všechny věci od pohárů pro vítěze, zdravotní služby, časomíry až po sociální zařízení. Přichází léto a s ním sečení trávy a vyřezávání znovu vyrostlých křovin. V tenhle čas musíme doufat v dobré počasí, protože několik míst závodu a RZ jsou naplánované po polích, a pokud by zemědělci nemohli úrodu včas sklídit, závod by byl ohrožen.

Asi čtrnáct dní před závodem musí být celá trať připravena, aby se mohla označit. Poslední týden si necháváme čas na vytýčení a označení páskami, tzv. mlíkování RZ a nazdobení reklamami sponzorů na místech, kde se budou zdržovat diváci. Také se musí pro diváky zabezpečit parkování a občerstvení na atraktivních místech.

Poslední den před závodem, tj. čtvrtek, nachystáme již zmiňované uzavřené parkoviště pro motorky a slavnostní start, který je umístěn na liblínském náměstí. V pátek ráno již přijíždí první jezdci, někteří z blízka a někteří z daleka, jako třeba klub asi deseti Poláků, pár Němců, Slováků, ale dorazil i Ital a dva Rusové. Prostě mezinárodní závod.

Blíží se 17. hodina a my vítáme pány techniky, kteří otvírají technickou přejímku pro závodníky.

**ENDURO LIBLÍN
(pokračování ze strany 6)**

Depo se plní a my jsme spokojeni s účastí závodníků. Někteří mají obavy z těžké trati, kterou jsme připravili, jiní se zas nemůžou dočkat startu, všichni se ale těší.

Máme tu sobotu a už v 6 ráno začíná pro mě den na motorce. Nikoliv závod, ale kontrola trati před startovní rozpravou, kde se jezdcům vysvětlí průběh závodu. Při ranní kontrole trati opravujeme ještě pár značek, které vandalové poničili, a pak spěcháme na rozpravu.

Do startu závodu chybí půl hodiny. Někteří jezdci se ještě rozcvičí a „jde se na to“. Přesně v 9 hodin ředitel závodu František Kotva odstartuje první jezdce. Teď už je to jen na samotných závodnících a to, jak se s trati poprali, jste mohli vidět sami. Během závodu udržuje pořádek na trati a dohlíží na bezpečnost cca 30 lidí. Závod končí přibližně v 17 hodin po dojetí posledních jezdců.

Víkend utekl, my se loučíme s posledními závodníky v depu a teď nás čeká úklid. Nekonečí to jen úklidem depa, svozem odpadků a značení trati, ale čeká nás i hrabání, kopání a zarovnávaní vyjetých kolejí a rozbitých cestiček. Někdy tyto práce trvají do zimy.

Pořadatelé

Tři nejrychlejší jezdci v absolutním pořadí byli:

1. **Jaromír Romančík** – jeden za našich nejlepších jezdců motokrosu i endura, který i na mistrovství Evropy drží druhé

místo ve své třídě před posledním závodem v Holandsku.

2. **Patrik Markvart** – věkem ještě junior, ale už patří k nejlepším i v seniorech jak v mistrovství ČR, tak na Evropě, kde je první ve své třídě.

3. **Ondřej Helmich** – také vynikající jezdec, který se prosazuje na ME a to na celkovém třetím místě v nejsilnější třídě.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kterých se závod dotkl, zejména OÚ Kozojedy, Městysu Liblín, OÚ Brodeslavy, OÚ Výrov, Městu Plasy, OÚ Kopidlo, OÚ Kočín, OÚ Dolní Hradiště, OÚ Koryta, ZS Kozojedy, ZS Kralovice, SDH Brodeslavy, SDH Liblín, všem ze Sportareálu Berounka, všem soukromým vlastníkům pozemků a pár kamarádům, kteří nám s přípravou závodu pomohli (Tomáš Kubata, Vašek Němec, Jarda Špiroch, Franta Kotva, Martin Konopásek).

Chtěl bych poděkovat i všem sponzorům, bez kterých by se závod na takové úrovni nemohl uskutečnit, a také všem pomocníkům, kteří zajišťovali pořádek a bezpečnost na trati.

**Za KP ENDURO KLUB
Martin Prusík**

LEDNICE FEST 2016- VIII. ročník

Malé regionální festivaly mívají různé osudy. Některé se časem rozrostou do velikostí, která z nich udělá významného hráče nejen české festivalové scény. Některé ambiciózně rostou, až je zahubí jejich vlastní pokus o megalomanství a pořadatelům zbydou dluhy a oči pro pláč. Náš Lednice Fest si drží podobný charakter a atmosféru jako v době svého vzniku, možná i proto se dočkal už osmého ročníku.

Stejně je to s fotbalovým turnajem, se kterým je festival spojený pupeční sňůrou. Většina zúčastněných týmů je stále tvořena partou kamarádů z okolí, kteří si spolu prostě jednou za čas rádi zahrají.

Letošního turnaje se zúčastnilo osm týmů a nutno říci, že k vidění byla různorodá přehlídka herních stylů. Vítězem se staly PSOJEDY (to není parodie na kozojedský tým, nýbrž název inspirovaný vesnicí ze seriálu Okresní přebor).

Nutno říci, že po zásluze. Mladý tým překvapoval neuvěřitelnou sehraností a kombinační hrou, fauly či tvrdou hru jsme

v jejich podání takřka neviděli. Druhé místo vybojoval tradičně přímočarý a bojovný EXPERTSTAV, třetí skončily KOZOJEDY, kde výraznou roli hráli zkušenější harcovníci, a čtvrté místo tradiční skvělou defenzivou obsadil domácí tým.

Večerní program, který se už podruhé odehrával přímo na fotbalovém hřišti, zahájila skupina FIRESTRIKES ze Žilova. Jejich melodickému metalu tentokrát chyběly ohňové efekty, které kapela užívá při hraní ve tmě, ale jejich tradiční středověké kostýmy nechyběly.

Další kapelou byla V.P.O. ho ze Zbiroha. Je to vlastně první kapela (s výjimkou domácích), která se na tuto akci vrátila. Zahráli písně od legendárního Vitacitu i své vlastní, které se rovněž nesou v duchu tradičního oldschool heavy metalu.

Mix z posledních dvou alb zahrál domácí heavy rockový GREYMON. Protože čtvrtá kapela nemohla vystoupit, set Greymonu se značně protáhl, a tak došlo i na téměř nekonečnou sérii balad, při kterých se

prostor před pódiem zaplnil nejmíc. Možná by stálo za úvahu pozvat příští rok Scorpions J

AVIDITY FOR... letos z vážných rodinných důvodů jednoho člena kapely nevystoupili.

Bude další ročník? O tom se v Lednici rozhoduje vždy na začátku roku. V neposlední řadě to závisí i na dění v kapelách. AVIDITY FOR... momentálně řeší personální změny, které se jim, doufejme, brzy podaří zdárně vyřešit, a v GREYMONu je čím dál větším zázrakem, když časové harmonogramy jednotlivých členů kapely vůbec umožní nějaké koncertování.

Velký dík patří všem, co se na akci podílejí a nepočítaně svých podvečerů obětavě věnují přípravám (nebudu je jmenovat, zabralo by to půl novin) a v neposlední řadě vám, kteří tuto již tradiční lednickou akci navštěvujete.

Tomáš Pícl

Volby do zastupitelstev krajů

se uskuteční v **pátek 7. října 2016 od 14:00 hodin do 22:00 hodin** a
v **sobotu 8. října 2016 od 8:00 hodin do 14:00 hodin**
Místem konání voleb pro okrsek č. 1 je volební místnost
v budově Obecního úřadu Kozojedy, Kozojedy 100 – 1. patro
Voliči bude umožněno hlasování poté,
kdy prokáže svou totožnost a státní občanství ČR

ŠKODY KRUPOBITÍM

Oblast od silnice Kozojedy – Lednice, po obou stranách Kralovického potoka, až k hranici katastrálního území s obcí Kočín (Kopidelský potůček), zasáhlo 28.5.2016 krupobitím, které napáchalo velké škody na lesních porostech obce i soukromých majitelů lesů. Kroupy otloukly právě vyrašené, nezdřevnatělé výhony zvláště na špicích a větvích stromů, poškodily i ostatní jehličí a slabší kůru stromů, zejména borovice. Následkem toho stromy usychají a jejich oslabení může způsobit rozmnožení dřevokazného hmyzu (lýkohub, sosnokaz, lýkožrout) a houbových chorob.

Doporučujeme majitelům lesů, aby stav po krupobití ve svých lesích sledovali a případně se dohodli se svým odborným lesním hospodářem na dalších opatřeních.

Dětské hřiště

Začátkem září letošního roku bylo rozšířeno o další prolézací sestavu dětské hřiště, které je v ohrazeném prostoru před školním pozemkem v Kozojedech. Zátěžovou zkouškou prošlo hřiště hned 5. den po nainstalování, kdy se zde vydováděly hlavně děti ze školní družiny. Budeme se snažit i do budoucna dále hřiště rozšiřovat.

oú

TJ SOKOL KOZOJEDY FOTBAL

Rozpis mistrovských utkání

IV. Třída podzim 2016

Datum	Den	Čas	A	B	služba
11.9.	Ne	17:00	Kunějovice	Kozojedy	odjezd 15.30
18.9.	Ne	16:30	Kozojedy	H. Bříza "B"	V.Hach, T.Hach
25.9.	Ne	16:30	Hadačka	Kozojedy	odjezd 15.30
2.10.	Ne	16:00	D. Bělá "B"	Kozojedy	odjezd 14.45
9.10.	Ne	16:00	Kozojedy	Žichlice	V.Folk, Š. Folk
16.10.	Ne	15:30	V. Libyně	Kozojedy	odjezd 14.30
23.10.	Ne	15:30	Kozojedy	Plasy "B"	Schejbal, Zábranský
30.10.	Ne	14:00	Úněšov "B"	Kozojedy	odjezd 12.30
6.11.	Ne	14:00	Kozojedy	Mladotice "B"	Pánek M., Karlíček

SVOZ VELKOOBJEMOVÉHO ODPADU

Kontejnery na svoz velkoobjemového odpadu budou přistaveny:

do obcí
Kozojedy
(u KD a u pošty)
a Lednice

v **pátek 7. října**
a odvezeny budou
v **pondělí 10. října**

Objemný odpad je ten, který se nevejde do popelnice, např. starý nábytek, koberce, lina, umyvadla, toalety apod.

NE!!! VĚTVY, LISTÍ, TRÁVU A NEBEZPEČNÝ ODPAD

SVOZ NEBEZPEČNÉHO ODPADU

V NAŠICH OBCÍCH BUDE
V **SOBOTU 1. 10. 2016**
PROVEDEN SVOZ
NEBEZPEČNÉHO ODPADU

ROBČICE 8:00 - 8:20 hod.

BŘÍZSKO 8:30 - 8:50 hod.

BOREK 9:00 - 9:20 hod.

KOZOJEDY u pošty
9:30 - 10:00 hod.

KOZOJEDY u KD
10:10 - 10:30 hod.

LEDNICE 10:40 - 11:00 hod.

PATŘÍ SEM:

prázdné obaly od barev, ředidel, tmelů, lepidel, maziv, olejů, zbytky barev, laků, lepidel, těsnících materiálů, čisticí tkaniny, ochranné oděvy, rukavice, hadry znečištěné nebezpečnými látkami, motorové a ostatní oleje, olejové filtry, pneumatiky, vysavače, žehličky, fény, holící strojky, pily, vrtačky, TV monitory, počítače, tiskárny, faxy, telefony, fotoaparáty, přehrávače, pračky, sušičky, myčky, mikrovlnné trouby, el. sporáky, chladničky, mrazničky, klimatizace, vinotéky, trubicové výbojky, úsporné zářivky olověné akumulátory.

POZOR!!! NE - běžné, reflektorové a halogenové žárovky